

og Landofficerer komme i nær Berøring med hinanden, lære hinanden gjensidig at kjende og arbejde paa den samme Undervisningsanstalt mod det samme Maal; men den Officersskole, som det erede Flerthal foreslaar, tror jeg ikke vil opfylde sin Hensigt. Jeg skal ikke dvæle længe ved de Hindringer, Tjenestetiden kan lægge i Veien — der er dog altid nogen Tjeneste ogsaa for de Officerer, som ikke ere paa Logt, men som ere hjemme i Land til Tjeneste her — men jeg skal tillade mig at henlede det erede Flerthals Opmærksomhed paa, om det dog ikke snarere vil virke sløvende end vækkende paa de unge Mænd, naar de indtil deres 30te Aar beständig hver Vinter i 4 Maaneder skulle gaa og høre de samme Foredrag. — Hvad jeg her har tilladt mig at udtale om Søofficersskolen, gjælder efter min Formening ogsaa i alle væsentlige Punkter om Underofficersskolen. Det Besøg af denne Uddannelsesskole, som Flerthallets Forslag forudsætter, vil blive væsentlig indskrænket ved Underofficerernes Tjeneste paa Laskeløstet og ved Artilleriet. Det er ganske vist, at Fortættelsesskoler for Søofficerer ere nødvendige, og de ville blive etablerede lige saa vel som ved Hæren, men jeg tror ikke, man skal slaa dem fast ved Lov; man skal overlade til Administrationen at organisere dem, efter som Forholdene tilstede. Dette er et af de Afsnit i Flerthallets Endringsforslag, som jeg har allermeest Betænkelighed ved. — Endringsforslaget under Nr. 56 til § 37 indeholder en Bestemmelse om, hvad der skal forfaas ved „Stipper“ og „Styrmand“. Da det er Ministeren, som antager Bedkommende til Reserverofficer, tror jeg ikke, at den Bestemmelse, som her er foreslaaet, vil have nogen stor Betydning. — Endringsforslaget under Nr. 58 til § 38 gaar ud paa at nedsette Elevantallet i Skolen for Skibsbygning og Maskinvæsen, hvilket jeg antager er begrundet i, at det erede Flerthal har foreslaaet en Nedsættelse i Maskinpersonalet. Jeg tror imidlertid, det er lidet tilraadeligt at foretage en saadan Reduktion i denne Skoles Elevantal; thi det maa være ønskeligt at give saa mange af Værftets Haandværkere som muligt Udgang til den. — Det næste Afsnit i Lovforslaget, hvortil der er stillet Endringsforslag, handle: om Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Fredstid. Endringsforslagene under Nr. 61 og 64 gaa ud paa at jikkre den Underofficer og Officer, som mod sit Ønske befales hjemsendt, tre Maaneders Opsigelsestid. Jeg tror, at denne Bestemmelse er hæmmende for Administrationen. Fordi en saadan Ret ikke tilstaas de Bedkommende ved Soven, er det slet ikke givet, at de ikke i betimelig Tid ville blive underrettede om deres Hjemsendelse. Der kan ganske vist indtræde Forhold, hvori man maa ønske, at Hjemsendelse kan finde Sted saa hurtig som mulig, men da bør Administrationen ogsaa have Ret dertil, og ere saadanne særlige Forhold

ikke tilstede, vil ingen Foresat undlade i betimelig Tid at give de Bedkommende Underretning om, at de efter Udløbet af den af dem paatagne Tjenestetid ville blive hjemsendte. — Under Nr. 65 og 67 er der stillet to Endringsforslag til § 44, som gaa ud paa at forandre Lovforslagets Bestemmelser om Søfart for de Officerer, der ere ansatte i de tekniske Fag paa Drilogsværftet. Jeg tror, det er utilraadeligt at forandre Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende paa Grund af de betydelig større Fordringer, der nu stilles til den theoretiske Uddannelse som Følge af Materiellets Udvikling. — Under Nr. 69 har Udvalgets Flerthal stillet et Endringsforslag til § 45, som gaar ud paa, at „Skibschef“ skal forandres til „Eftadrechef“. Lovforslagets Bestemmelse er, at en Kommandør for at kunne forfremmes til Admiral maa have gjort Tjeneste som Skibschef. I Reglen vil vistnok den Kommandør, som man indstiller til Hans Majestæt til at udvænes til Admiral, have gjort Tjeneste som Eftadrechef, og den Indskrænkning, der her foreslaas med Hensyn til Valget af en Admiral, synes altsaa at være mindre nødvendig. — Endringsforslaget under Nr. 70 har jeg omtalt tidligere, da jeg talte om Fortsættelsen. — Under Nr. 71 foreslaas der andre Bestemmelser end dem, der findes i den nuværende Ordningslov for Søværnet, og der foreslaas nye Bestemmelser indfatte i Lovforslaget. Jeg tror, at det er betænkeligt at gaa ind paa dette Forslag. Den Frihed, som Ministeren tidligere havde med Hensyn til Sammenfatningen af Forfremmelsesraadet, affæres aldeles ved dette Forslag. Ministeren skal derefter i Forfremmelsesraadet indfatte de ældste Kommandører, de ældste Kapitainer eller efter Omstændighederne de næstældste, uden Hensyn til, at disse Mænd mulig kunne være mindre egnede til at sidde i et saadant Raad. Det kan godt tænkes at de forøvrigt kunne udføre deres Tjeneste fyldestgjørende, medens der kan være Betænkeligheder ved at sætte dem ind i et saadant Raad. Særlig beder jeg den erede Udsvrer lægge Mærke til, at det let kan tænkes, at som Følge af de foreslaaede Bestemmelser Officerer, der ere faldne for Aldersgrændsen, kunne komme til at faae Sæde i Forfremmelsesraadet. Det være nu langt fra mig at sige, at de Bedkommende ikke derfor samvittighedsfuldt skulde varetage de Pligter, der blive dem paalagte; men det ser dog noget besynderligt ud, at man, naar der er Tale om at forfremme Officerer til fremtidig Virksomhed i Marinen, i vedkommende Raad indfatter Officerer, der paa en vis Maade maa føle sig som staaende i en noget løsere Forbindelse med Marinen, idet de ere under Tryk af Bevidstheden om, at de om kort Tid skulde forlade deres Stilling. Dette har jeg ikke troet at burde undlade at henlede Opmærksomheden paa; men jeg er i det Hele imod de minutløse Bestemmelser i Flerthallets For-